

Bilag til bet. o. lovf. vedr. Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber m.v.

taler indebærer en risiko for, at den nationale tilrettelæggelse af sådanne tjenester forstyrres alvorligt, således at Rådets afgørelse skal ske med enstemmighed.

Svar:

Den fælles handelspolitik bevares i store træk uændret og fastholdes som enekompetence for EU. Rammerne for den fælles handelspolitik fastlægges fremover ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure, dvs. at Europa-Parlamentet som noget nyt bliver medlovgiver på EU's handelspolitik, jf. TEUF art. 207, stk. 2.

Ved forhandling og indgåelse af handelsaftaler er hovedreglen som hidtil kvalificeret flertal i Rådet, jf. TEUF art. 207, stk. 4. På visse områder (tjenesteydelser, intellektuelle ejendomsrettigheder og – som noget nyt direkte investeringer) anvendes dog samme beslutningsprocedure (enstemmighed / kvalificeret flertal) for forhandling og indgåelse af internationale handelsaftaler som for vedtagelse af interne EU-regler.

Hidtil har forhandling og indgåelse af handelsaftaler om tjenesteydelser inden for det kulturelle og audiovisuelle område samt inden for uddannelse, sundhed og socialpolitik krævet såvel en fællesskabsafgørelse som en mellemstatslig overenskomst. Lissabon-traktaten ophæver denne bestemmelse som konsekvens af omdannelsen af Unionen og Fællesskabet til én samlet Union (EU). Til gengæld præciseres det, at der gælder enstemmighed for blandt andet indgåelse og forhandling af handelsaftaler om sociale, uddannelsesmæssige og sundhedsmæssige tjenesteydelser, når de risikerer at forstyrre den nationale tilrettelæggelse af sådanne tjenester alvorligt, samt at bringe medlemslandenes ansvar for levering heraf i fare, jf. TEUF art. 207, stk. 4.

Det er ikke muligt at opstille en hypotetisk liste over mulige tilfælde. Dette vil der i givet fald skulle tages stilling til i den pågældende situation.

Spørgsmål nr. 246:

Såfremt Danmark ikke havde haft et retsforbehold, hvad ville så, ud fra Justitsministeriets definition af suverænitet, have været suverænitetsafgivelse indenfor Lissabon-traktatens bestemmelser om retlige og indre anliggender?

Svar:

Der henvises til Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsmæssige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten af 4. december 2007, navnlig side 75 til side 83.

Spørgsmål nr. 247:

Ministeren bedes redegøre for, om det er uden betydning for traktatgrundlaget, herunder EF-domstolens kompetence, at nye hensyn, som f.eks. bekæmpelse af klimaændringer, indskrives i traktaten?

Svar:

Det er ikke uden betydning, at f.eks. bekæmpelse af klimaændringer eksplicit indskrives i traktatgrundlaget, jf. besvarelse af spørgsmål 17. Dette ændrer imidlertid ikke EU's beføjelser, jf. besvarelse af spørgsmål 17.

Spørgsmål nr. 248:

I forlængelse af besvarelse af spørgsmål 21 bedes ministeren kommentere, om man finder princippet om tildelt kompetence, dvs. at EU kun har de beføjelser, som medlemsstaterne har tildelt Unionen, dækkende for forholdet mellem EU og medlemsstaterne?

Svar:

Ja, princippet om tildelte kompetencer har været gældende lige siden det europæiske samarbejdes start. Med Lissabon-traktaten tydeliggøres dette grundlæggende princip, jf. Udenrigsministeriets redegørelse til Folketinget om Lissabon-traktaten, afsnit 2.1.

Spørgsmål nr. 249:

I forlængelse af besvarelse af spørgsmål 21 om, at EU kun har de beføjelser, som medlemsstaterne har tildelt Unionen, bedes ministeren svare på, hvornår Danmark, enten via folkeafstemning eller folketingsbeslutning, har tildelt EU kompetence til at udstede straffebestemmelser indenfor miljøet jf. den såkaldte miljøstraffedom (sag C-176/03 ved EF-Domstolen)?

Svar:

Den såkaldte miljøstraffedom, EF-Domstolens sag C-176/03, er indgående behandlet i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 2 af